

— 51 —

hjælpe til en bedre Udnyttelse af Jordbundens eget Kvæstofforraad. Dette vil bl. a. kunne faa Anvendelse ved Dyrkning paa Myrjord; Jordbunden her er som bekendt i Regelen rig paa Kvælstof, men ikke destomindre viser det sig hensigtsvarende at gjødsle de der voksende Planter med noget kvælstofholdig Gjødning, særlig lidt Salpeter.

Et interessant Exempel paa, hvorledes endog rigelig Salpetergjødsling viser sig lønnende paa en saa kvælstofholdig Jordbund som Mosemyr, viser følgende Forsøg fra den svenske Mosekulturforenings Forsøgsfelt ved *Flahult*¹⁾.

Samtlige Forsøgsruder, af 4 Aars Vold paa sandblandet Mosemyr, fik en Fællesgjødsling af 300 kg. Thomasfosfat og 200 kg. 37 % Kalsalt pr. ha. foruden Kvælstofgjødning med hosstaaende Resultat:

Kvælstofgjødning	Kg. Hø pr. ha.	Avlingens Værdi pr. ha. Kroner	Merud- bytte ved Kvælstof- gjødning Kroner	Salpeter- gjødnin- gens Værdi Kroner	Nettoud- bytte af Salpeter Kroner
Intet	1512	60,48	—	—	—
100 kg. Chilisalpeter	2062	82,48	22,00	20,00	+ 2,00
200 » —	2856	114,24	53,76	40,00	+ 13,76
300 » —	4056	162,24	101,76	60,00	+ 41,76

Man ser, hvorledes her ikke blot Avlingernes Størrelse, men ogsaa det økonomiske Overskud, som ved den ringere Salpetermængde kun udgjør 2 Kroner pr. ha., ved stærk Salpetergjødsling stiger til over 40 Kroner pr. ha.

Man kan undertiden høre udtalt den Opfattelse, at Salpetergjødsling vel foreøger Avlingerne, men at den ogsaa bevirker en Udpinning af Jorden. Dette er selvfølgelig en Misforstaaelse, som man forresten er tilbøielig til at falde i ligeoverfor ethvert virksomt Gjødningsstof. Det er klart, at enhver Forøgelse af Afgrøderne medfører en forøget Optagelse af de plantenære Stoffe i Jorden, men da det jo er et af Jordbrugsrets Hovedformaal at omsætte de i Jord og Gjødsel forhaandenværende Baastoffer i mere værdifuld Plantemasse, er det uretfærdigt at bebrejde Chilisalpeteret, at det befordrer denne Omsætning. Det er en Selvfølge, at man efter en salpetergjødslet Afgrøde, som ogsaa ellers, bør sørge for at gjengive

¹⁾ Svenska mosskulturforeningens tidskrift 1906, S. 216.